

Wytyczne dotyczące transkrypcji terminów z języka hebrajskiego, na potrzeby publikacji tekstów naukowych w piśmie „The Polish Journal of the Arts and Culture. New Series”

19 stycznia 2016

Przy zapisie terminów hebrajskich i jidysz należy posłużyć się transkrypcją fonetyczną. Transkrypcja terminów w jidysz – według standardu YIVO natomiast transkrypcja terminów hebrajskich – zgodnie ze współczesną wymową izraelską, czyli:

- głoski *alef* i *ajin* pominąć, np. *elohim*, *awon*
- głoski *chet* i *chaf* oddać jako *ch*, np. *chochma*
- głoskę *he* oddać jako *h*, np. *tehom*
- niemego *he* nie transkrybować, np. *bina* zamiast *binah*
- głoski *taw* i *tet* oddać jako *t*, np. *tora*, *tow*
- głoskę *szwa nach* pominąć, np. *sifrej kodesz*
- głoskę *szwa na* oddać jako *e*, np. *bemidbar*
- zapis *dagesz kal* oddać jako różne głoski, np. *bet* i *wet* odpowiednio jako *b* i *w*, w słowach *bejca*, *Akiwa*
- zapis *dagesz chazak* pominąć i nie podwajać, np. *szabat* zamiast *szab-bat*
- nie zaznaczać różnicy między samogłoskami krótkimi i długimi, np. *bima*, *giweret*
- przedimki, przyimki i spójniki łączyć z rzeczownikiem za pomocą łącznika, np. *ha-szem*

Wyjątkiem od powyższych reguł są terminy, których wymowa została w języku polskim utrwalona, np. *brit* zamiast *berit*, *sukkot* zamiast *sukot*, itp.

Biblijne imiona i nazwy własne należy oddawać zgodnie z tradycyjnym zapisem przyjętym w języku polskim, np. *Abraham* zamiast *Awraham*, *Izaak* zamiast *Jicchak*, *Noe* zamiast *Noach*, itd. W razie konieczności posłużenia się zapisem innym niż określony powyżej, konieczne jest przedstawienie uzasadnienia.

Sigla biblijne, apokryficzne, pseudepigraficzne, Ojców Kościoła, itp. – zalecany jest system zaproponowany w pracy: P. Walewski, *Praca naukowa nad Biblią. Cytowania i skróty*, Częstochowa 2006. Można jednak posłużyć się własnym, musi on być jednak konsekwentnie stosowany w całym artykule. Sigla talmudyczne, midraszowe, itp. – zalecany jest system zaproponowany w pracy: K. Pilarczyk, *Literatura żydowska od epoki biblijnej do haskali. Wprowadzenie religioznawcze, literackie i historyczne*, Kraków 2006. Podobnie jednak jak powyżej, można posłużyć się własnym, o ile tylko jest on konsekwentnie stosowany.

Poniższa tabela zawiera szczegółowe reguły transkrypcji wraz z przykładami:

LITERA HEBRAJSKA I POLSKA TRANSKRYPCJA		PRZYKŁAD
א	Ø	אָדוֹן <i>adon</i>
ב	b	בַּיִת <i>bajt</i>
ו	w	לְבַקֵּשׁ <i>lewakesz</i>
ג	g	גֶּוֶר <i>gewer</i>
ד	d	דְּבִקוּת <i>dewekut</i>
ה	h	הֲלָכָה <i>halacha</i>
ו	w	וְרֵד <i>wered</i>
ז	z	זְרִיזוּת <i>zrizut</i>
ח	ch	חֲלוֹם <i>chalom</i>
ט	t	טְעוּת <i>taut</i>
י	j	יָלֵד <i>jeled</i>
כ	k	כַּף <i>kaf</i>
כּ	ch	חֹכְמָה <i>chochma</i>
ל	l	לַיְלָה <i>lajla</i>
מ	m	מַלְאָךְ <i>malach</i>
נ	n	נַחֵשׁ <i>nachasz</i>
ס	s	סֵפֶר <i>sefer</i>
ע	Ø	עַץ <i>ec</i>
פ	p	פְּרוֹכֵת <i>parochet</i>
פּ	f	נָפִיל <i>nafil</i>
צ	c	צַדִּיק <i>cadik</i>
ק	k	קֶסֶם <i>kesem</i>
ר	r	רוֹשׁ <i>rosz</i>
ש	s	שָׂטָן <i>satan</i>
שׁ	sz	שָׁלוֹם <i>szalom</i>
ת	t	תָּו <i>taw</i>